

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 6T/61/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119013686
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Filo
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119013686.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudcom JUDr. Marekom Filom v trestnej veci obžalovaného P. O. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 17.12.2019

rozhodol:

I.

obžalovaný:

Richard O., nar. XX.XX.XXXX v G. J., trvale bytom M. XXXX/XX U., t.č. X. L. od XX.XX.XXXX

sa uznáva za vinného, že

dňa 28.06.2019 v čase približne o 19.00 hod., v byte v E. na Z. ulici číslo XX v E. sa v prítomnosti privolanej hliadky Policajného Zboru a v prítomnosti manželky O. O., po tom, čo boli voči nemu použité donucovacie prostriedky a služobné putá, slovne vyhrážal, že ak bude pustený, tak prisahá, že svoju manželku a otca zabije, čím u svojej manželky O. O. vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie, pričom tomuto jeho konaniu predchádzalo, že v čase približne o 14:00 hod., v byte v E. na Z. ulici číslo XX v E. svoju manželku O. O. počas hádky minimálne jedenkrát päťou udrel do oblasti tváre, čím jej spôsobil zranenia a to povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pomliaždenie hrudníka, povrchové poranenie inej časti krku a pomliaždenie prsta,

teda

sa inému vyhrážal smrťou spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, a taký čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

čím spáchal

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

II.

Podľa § 280 ods. 2 Tr. por. sa trestná vec proti obžalovanému P. O., nar. XX.XX.XXXX v G. J., trvale bytom M. XXXX/XX Obid, t.č. ÚVV Leopoldov od 28.06.2018

pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe,

ž e

dňa 28.06.2019 v čase niekedy medzi 14:00 hodinou a 19:00 hodinou v E. na viacerých verejnosti prístupných miestach, a to minimálne počas presunu po chodníku na Z. ulici v E., ako aj pred vchodom do bytového domu číslo 33 na Z. ulici v E. napadol svojho otca W. O., a to tak, že na neho kričal, fyzicky ho napádal údermi, kopaním, sácaním do rôznych častí tela, počas čoho sa mu pod vplyvom alkoholu vyhrážal, že ho zabije, pričom následne v prítomnosti privolanej hliadky Policajného zboru v čase približne o 19:00 hod. a následne aj vo Fakultnej nemocnici Trnava opakovane kričal, že ich tam všetkých pozabíja, čím sa vyhrážal nielen svojmu otcovi W. O., ale aj prítomnej manželke O. O., čím svojim konaním vzbudil u W. O. a O. O. dôvodnú obavu o život a zdravie, a W. O. aj zranenia, a to povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pomliaždenie brušnej steny, pomliaždenie driekovokrížovej oblasti a panvy, pomliaždenie hrudníka a pomliaždenie kolena.

p o s t u p u j e

Okresnému úradu Trnava na prejednanie ako priestupku.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Trnava dňa 22.10.2019 obžalobu zo dňa 18.10.2019, sp. zn. 1Pv/403/2019, ktorou obvinenému P. O. kládol za vinu spáchanie 1/ zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a 2/ prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že obvinený

1/ od presne neustáleného obdobia, najmenej však od augusta roku 2017 až do dňa 28.06.2019 v W., v Trnave a na iných miestach A. republiky spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie svojej manželke O. O., a to tým, že ju opakovane minimálne jedenkrát do týždňa fyzicky napádal, a to päťou a dlaňou do celého tela, kopaním, údermi a sácaním, ako aj inými fyzickými útokmi spôsobujúcimi utrpenie a hematómy na jej tele, opakovaným nútením k pohlavnému styku, neustálymi vulgárnymi urážkami a vyhrázaním vzbudzujúcim dôvodnú obavu o jej život, pričom toto jeho konanie vyvrcholilo dňa 28.06.2019 v čase približne o 14:00 hod., kedy v byte v E. na Z. ulici číslo XX v E. sa za ňou bez príčiny rozbehol, udrel ju a sotil, začal ju fyzicky napádať päťami a kopal ju do celého tela, následne na čo ju hodil na posteľ, sadol si na ňu a udieral ju, až kým si z nej nezosadol a nepadol na podlahu, pričom kričal, že ju zabije a že ich tam všetkých pozabíja, na čo O. O. ušla z bytu, pričom jej týmto konaním dňa 28.06.2019 spôsobil zranenia, a to najmä povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pomliaždenie hrudníka, povrchové poranenie inej časti krku a pomliaždenie prsta, a tento čin spáchal napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T 106/2007 zo dňa 20.09.2007, právoplatným dňa 24.09.2007, odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

2/ dňa 28.06.2019 v čase niekedy medzi 14:00 hodinou a 19:00 hodinou v Trnave na viacerých verejnosti prístupných miestach, a to minimálne počas presunu po chodníku na Z. ulici v Trnave, ako aj pred vchodom do bytového domu číslo 33 na Z. ulici v E. napadol svojho otca W. O., a to tak, že na neho kričal, fyzicky ho napádal údermi, kopaním, sácaním do rôznych častí tela, počas čoho sa mu pod vplyvom alkoholu vyhrážal, že ho zabije, pričom následne v prítomnosti privolanej hliadky Policajného zboru v čase približne o 19:00 hod. a následne aj vo Fakultnej nemocnici Trnava opakovane kričal, že ich tam všetkých pozabíja, čím sa vyhrážal nielen svojmu otcovi Gustávovi O., ale aj prítomnej manželke O. O., čím svojim konaním vzbudil u W. O. a O. O. dôvodnú obavu o život a zdravie, a W. O. aj zranenia, a to povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pomliaždenie brušnej steny, pomliaždenie driekovokrížovej oblasti a panvy, pomliaždenie hrudníka a pomliaždenie kolena.

Súd na hlavnom pojednávaní, po tom čo obžalovaný neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného P. O., výsluchom svedkov-poškodených O. O. a W. O., výsluchom svedkov Z. C., B. Z., Z. O., B. W. a V. Z.. M. súd k znaleckému posudku č. 41/2019 vypočul znalkyňu PhDr. J. K. a so súhlasom strán postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal závery znaleckých posudkov č. 50/2019 znalkyne M.. V. Šedivej a č. 72/2019 znalca O.. Q. K.. Následne

sa súd postupom podľa § 269 Tr. por. oboznámil s listinnými dôkazmi - so zápisnicami o prehliadke tela (č.l. 279-289), s lekáorskými správami (č.l. 290-293), so záznamom z dychovej skúšky (č.l. 302), so správami o povesti obžalovaného a postupom podľa § 270 ods. 2 Tr. por. súd na technickom zariadení prehral i zvukové záznamy (telefonáty na políciu č.l. 294 a 297).

Na základe takto vykonaného dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní súd hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. nedospel bez rozumných pochybností k záveru, že skutky sa stali tak, ako ich žaloval prokurátor a to i napriek tomu, že výsledky dokazovania v prípravnom konaní v potrebnej miere odôvodňovali podstavenie obžalovaného pred súd ako to predpokladá § 234 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný O. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo nevyповedať a preto súd na návrh prokurátora prečítal jeho výповeď z prípravného konania zo dňa 30.06.2019 a zo dňa 01.07.2019.

Vo svojej výповedi zo dňa 30.06.2019 obžalovaný poprel, že by svoju ženu bijával. Uviedol, že dňa 28.06.2019 sa s ňou pohádala a dodal, že hádky sú u nich bežné, pričom sa hádajú pre hlúposti, keď mu zväčša jeho manželka O. O. vyčíta rôzne veci. Pri hádkach sa on nedá a tiež na ňu zvykne kričať aby prestala, inak jej jednu vylepí. Nikdy predtým ju však nezbil. Až v deň skutku sa pri hádke neudržal a dal svojej žene jednu facku na líce. Stalo sa to asi v obývačke, pričom bol pod vplyvom alkoholu. Následne na to z bytu odišiel do šenku na Kollárovej ulici. Tam sa stretol so svojim otcom W. O., ktorý tam bol i s jeho dcérou a s B. W.. V šenku bol asi 1 možno 2 hodiny. Následne keď išiel s otcom domov, tak sa pohádali. Otcovi cestou vyčítal veci z minulosti, na čo jeho otec dostal nervy a drgol do neho. Na to on zareagoval tak, že mu jednu vylepil a vulgárne mu vynadal, pričom otec mu roztrhal tričko.

Vo svojej výповedi zo dňa 01.07.2019, ktorú obžalovaný učinil pred sudcom pre prípravné konanie, vypovedal, že sa priznáva, že dňa 28.06.2019 svoju manželku zbil. Doposiaľ si myslel, že jej dal iba jednu facku, no keď ju pred výsluchom videl pred súdom, tak si uvedomil, čo spravil. Manželku zbil v byte a bol pri tom prítomný aj jeho otec. Nikdy predtým ju však nezbil. Že by sa mal vyhrážať poškodeným, na to si nepamätá. Spomína si ešte na to, že svoju otcovi dal jednu facku niekde vonku a asi sa mu i vyhrážal.

Svedkyňa-poškodená O. O. na hlavnom pojednávaní vypovedala v príkrom rozpore s jej výповeďou učinenu v prípravnom konaní. Z tohto dôvodu súd na návrh prokurátora prečítal i jej predchádzajúcu výповeď.

Svedkyňa-poškodená O. O. v prípravnom konaní (dňa 30.06.2019 po vznesení obvinenia) opísala jej vzťah s obžalovaným s tým, že tento sa zhoršil asi od roku 2017, kedy ju obžalovaný prvýkrát zhodil na zem a zbil ju päšťami a tiež do nej kopal. Následne sa takéto jeho konanie v podstate opakovalo vždy, keď bol opitý, pričom vtedy jeho agresivita spočívala najmä vo fackách a verbálnych vyhrážkach zabíťím, no i v kopancoch a úderoch päšťou. Jeho správanie polícii nikdy neoznamovala, pričom sa takto agresívne voči nej správal pravidelne asi raz za 2 týždne, keď bol opitý. Posledné 2 týždne pred skutkom začal obžalovaný piť alkohol denne a jeho agresivita vyvrcholila dňa 28.06.2019. V ten deň obžalovaný prišiel z práce asi okolo 14.00 hod. spolu s otcom W. O.. Pred vchodom ho čakal kamarát B. W., ktorý chcel požičať peniaze a tak mu obžalovaný išiel požičať. Ona išla pre obžalovaného dolu a spolu sa vrátili do bytu. Tam obžalovanému z ničoho nič preskočilo, chytil ju za vlasy a začal ju fackať. Ona sa mu vytrhla, pričom obžalovaný chytil ich malú dcéru V. (nar. 2017) pod krk a hodil ju o zem. Poškodená pred ním utiekla do spálne, kde ju dobehol a hodil ju na posteľ. Tam si na ňu obkročmo sadol a bil ju fackami a i päšťami do tváre. Tento útok videl aj jeho otec Gustáv O., ktorý vtedy fajčil na balkóne a na obžalovaného začal kričať, aby prestal. W. O. hneď potom vzal dcéru V. a aj spolu s B. W. odišli z bytu preč. U. počas toho stále sedel na nej a udieral ju do celého tela. Potom ju stiahol z postele na zem a začal do nej kopať, pričom keď sa jej podarilo zobrať telefón, znovu si na ňu sadol a ešte 2-krát ju udrel päšťou do tváre. Potom on spadol na zem a jej sa podarilo z bytu utiecť von. V byte v tom čase bola ešte jej kamarátka Z. O. a jej maloletá dcéra N.. Obe počas incidentu sedeli v obývačke. Vonku ona utiekla pod balkón a tam zbadala Z. O. fajčiť na balkóne. Požiadala ju, aby zavolala W. O. a zistila, kde sa nachádzajú. Obžalovaný byt opustil asi pol hodinu po nej, na čo sa sama vrátila do bytu. Týmto útokom jej obžalovaný spôsobil monokel na pravom oku a niečo jej spravil s krkom, pretože lekári jej nasadili golier a boleli ju i lopatky. Potom asi o 18.00 hod. počula z ulice krik a pozrela sa z okna von. Tam videla ako obžalovaný udieral W. O. päšťami do tváre, kopol ho a hodil ho na zem. Ako toto videla, tak požiadala Z. O., aby zavola políciu.

Patrícia O. na hlavnom pojednávaní vyššie uvedenú výpoveď z prípravného konania kompletne poprela ako nepravdivú s tým, že všetko čo vypovedala, si na manžela jednoducho vymyslela. Ďalej v podstate vypovedala, že obžalovaný ju nikdy nebil a ich vzťah bol harmonický. Ak sa niekedy hádali, tak to len preto, že ona je hašterivý typ a hádky občas vyvolávala. Dňa 28.06.2019, keď sa vrátil obžalovaný z práce, tak to bola ona, kto opäť vyvolal hádku. Žiarila totiž na B. W., pretože s ním obžalovaný trávil viac času ako s ňou a s deťmi a aj v ten deň chceli ísť opäť spolu von. B. W. ho vodil za ženami a ona sa bála, že si obžalovaný nájde inú. Ako do obžalovaného rýpala, tak jej obžalovaný hovoril, aby mu dala pokoj, no ona neprestala. Obžalovaný jej preto dal v spálni jednu facku, po ktorej spadla a pravou stranou tváre padla na roh postele, o ktorý sa udrela. Okrem monokla však žiadne iné zranenia neutrpela. Neskôr, keď bola na vyšetrení u lekára, tak si vlastne všetko vymyslela a lekár len do správy napísal, čo mu ona porozprávala, že ju bolí. Golier na krk jej v nemocnici dali preto, že ju už dlhodobo bolel krk a chrbát. Ďalej čo sa týka skutku, v čase facky už W. O. ani B. W. doma neboli. Obaja odišli aj s dcérou V., keď sa hádali, resp. keď ona do obžalovaného rýpala. V čase facky bola doma iba Z. O., ktorá však facku nevidela, pretože po celý čas bola v obývačke a mala na ušiach slúchadlá. Po tom, čo jej obžalovaný dal facku a ona sa udrela o roh postele, tak obžalovanému povedala, aby z bytu odišiel. Ona v byte ostala spolu s dcérou a Z. O.. O niečo neskôr ako obžalovaný z bytu odišiel, tak z vonku započula, ako sa tam niekto háda, pričom cez okno zbadala obžalovaného a W. O. ako sa navzájom sáču. Pretože sa bála, že by sa niečo mohlo stať, keď sa vrátia domov, tak požiadala Z. O., aby privolala políciu. Následne na to sa obžalovaný spolu s W. O. vrátili domov a už sa nič nedialo. W. Pekaj si išiel ľahnúť a v byte bola pokojná atmosféra. G. na to prišli policajti, ktorým otvoril obžalovaný. Ona prítomným policajtom na mieste vyťažovania klamala, pretože mala na obžalovaného strašnú zlosť. Obžalovaný sa v prítomnosti polície nikomu nevyhrážal.

Obdobne ako svedkyňa-poškodená svoju výpoveď značným spôsobom pozmenil i svedok-poškodený W. O., v čoho dôsledku súd na návrh prokurátora prečítal i jeho predchádzajúce výpovede.

Svedok-poškodený W. O. (dňa 29.06.2019 pred vznesením obvinenia, avšak po riadnom a zákonom poučení) v prípravnom konaní vypovedal, že dňa 28.06.2019 asi o 14.00 hod. prišiel s obžalovaným domov z práce. Hneď ako prišli domov, tak obžalovaný začal kričať na O. O. a hneď ju i fyzicky napadol tak, že ju udrel fackou do tváre a hneď ju začal biť aj päšťami, pričom si na ňu sadol. Pri celom incidente boli prítomní aj B. W. a Z. O.. On sám na obžalovaného kričal, že čo to robí a keďže ich dcéra V. sa rozplakala, tak ju zobral z bytu preč aj spolu s B. W. a išli do krčmy K.. Tam o niečo neskôr za nimi prišiel obžalovaný a správal sa normálne, pričom si dali spolu aj pivo. Po chvíli mu však znovu preplo a začal kričať, na čo B. W. ich dcéru V. vzal a išiel s ňou nazad domov. Q. odišli, tak agresivita obžalovaného sa stupňovala, pričom obžalovaný ho začal biť, udieral ho a aj do neho kopal a sácal. Toto bolo počas toho, ako sa s obžalovaným vracal nazad domov. Konanie obžalovaného videla z okna Patrícia O. a zavolala políciu. Obžalovaný sa im následne vyhrážal, že ich zabije. Toto opakoval aj pred policajtni v nemocnici, že ak pôjde sedieť, tak ich všetkých zabije. Z obžalovaného má strach a jeho správanie považuje za nenormálne. Svedok-poškodený sa vyjadril vo svojej výpovedi aj k spolužitiu obžalovaného a jeho manželky Patrícii O., keďže s nimi žije v spoločnej domácnosti. Uvedol, že obžalovaný O. O. bije veľmi často a to aspoň raz za týždeň a to tak, že ju bije päšťami a i dlaňou do celého tela. Viackrát ju zbil tak, že bola celá modrá, no ona nechcela ísť nikdy k lekárovi.

Svedok-poškodený W. O. sa následne dňa 23.07.2019 dostavil bez predvolania, z vlastnej iniciatívy na výsluch a svoju vyššie uvedenú výpoveď poprel ako nepravdivú. K veci opätovne vypovedal, že domov prišiel okolo 15.00 hod., pričom O. O. mu uviedla, že ju obžalovaný udrel. Smiala sa mu pritom do očí a on na nej žiadne zranenia nevidel. Následne na to išiel von do šenku Drevenica a tam stretol obžalovaného, ktorého sa pýtal na to, či udrel svoju ženu, čo obžalovaný poprel s tým, že sa iba pohádali a on išiel von. Po ceste domov to bol on a nie obžalovaný, kto začal konflikt. Obžalovaného sotil pretože bol na neho nahnevaný, avšak už ani nevie prečo. Obžalovaný ho následne iba nechtiac sotil a pretože bol opitý, on sám spadol na zem. Obžalovaný mu potom pomohol vstať a ďalej sa už nič nestalo, normálne išli domov. Keď následne k nim domov prišli policajti, on už ležal v posteli a nevie, čo sa dialo. K zraneniam, ktoré utrpel v zmysle lekárskej správy zo dňa 28.06.2019 uviedol, že tieto mu nespôsobil obžalovaný, ale asi 3-4 dni predtým nejaký bezdomovec, s ktorým sa pobil. Údaje, ktoré nadiktoval lekárovi boli klamstvo. Svedok-poškodený W. O. na hlavnom pojednávaní poprel obe vyššie uvedené výpovede s tým, že pri oboch bol pod vplyvom alkoholu. Pri prvej výpovedi (pred vznesením obvinenia) navyše vypovedal nepravdivo na obžalovaného tak, ako to chcela od neho O. O.. Ďalej v podstate dodával, že v deň skutku bol u obžalovaného doma aj s B. W.. Keďže dostal chuť na pivo, tak išiel s W. von a vzali aj vnučku V.. Počas toho, ako boli doma, tak nebol svedkom žiadnej hádky. Ako boli vonku, tak asi o 10 minút prišiel za nimi obžalovaný. V tom mu telefonovala O. O. a tá sa mu do telefónu sťažovala, že jej obžalovaný

doma nadával a strčil do nej. Jeho rozčúľilo, že na neho nadáva a syna potom konfrontoval s otázkou, že prečo chodí stále von s W. a nevezme radšej von svoju ženu a deti. Obžalovaný mu na to uviedol, že aby sa do toho nestaral a začali sa handrkovať. On dal obžalovanému v pohostinstve, kde boli facku a chcel mu dať ešte jednu facku, no padol na koleno. Obžalovaný mu pomohol vstať a išli následne spolu domov. Okrem odreniny kolena zranenia vtedy neutrpel. Doma si ľahol spať a počul ako niekto klopal. Boli to policajti, ktorí obžalovaného hodili na zem, spúťali ho a vzali ho preč. O. O. ho potom nahovárala, aby vypovedal na obžalovaného, že ju stále bĳaval a že i ona bude na neho na polícii klamať. Za celý čas čo býva v spoločnej domácnosti s obžalovaným a poškodenou O. nebol svedkom toho, že by bol obžalovaný poškodenú zbil. Maximálne sa občas hádali a aj to vždy vyprovokovala O. O..

Svedkyňa Z. O. na hlavnom pojednávaní poprela, že by bola svedkom fyzického napadnutia O. O. obžalovaným dňa 28.06.2019. Uviedla, že v byte ležala v obývačke a mala na ušiach slúchadlá. Síce vnímala, že sa obžalovaný s poškodenou O. o niečom hádali, ale nepočula o čom a bola to podľa nej taká normálna manželská hádka. Počas tejto hádky bol v byte ešte Ján W. a deti, pričom po nejakom čase obžalovaný z bytu odišiel. Poškodenej O. sa potom pýtala, že prečo sa hádali, táto jej však odpovedala, že to má nechať tak. Tiež si všimla, že poškodená Pekajová mala na tvári pod okom modrinu, pričom jej povedala, že ju napadol obžalovaný. Následne po nejakom čase na ňu poškodená O. O. zakričala, aby zavolała políciu, pretože sa vonku pred domom bije obžalovaný so svojim otcom W. O.. Na polícii oznámila, že sa vonku obžalovaný s poškodeným hádajú, pričom dôvodom pre ktorý volala na políciu bolo okrem hádky vonku i to, že obžalovaný predtým mal napadnúť O. O.. Po tom čo zavolała políciu jej však O. O. hovorila, že modrinu na tvári má z toho, ako spadla v kúpeľni. Sama útok obžalovaného nevedla a preto ani nevedela, čo si o tom má myslieť. Policajti prišli asi za 10 minút. Obžalovaného policajti nechali na chodbe a ich dali do izby. Žiadne vyhrážky zo strany obžalovaného sama nepočula. Potom prišli záchranári a tí O. O. a W. O. odviezli na ošetrovanie. Čo sa týka spolužitia obžalovaného s poškodenou O. sa svedkyňa vyjadrila tak, že ich pozná asi 4 roky, pričom s nimi žila v spoločnej domácnosti v lete 2016 a opätovne aj od roku 2019. Nikdy nebola svedkom fyzického alebo psychického násillia zo strany obžalovaného. Na poškodenej O. si síce občas všimla modriny, ale to boli modriny na rukách, ako keď sa človek iba buchne.

Rozporne s vyššie uvedenou výpoveďou svedkyňa v prípravnom konaní uviedla, že hádka medzi obžalovaným a poškodenou O. vznikla vtedy, keď sa ona sprchovala. V sprche započula strašný krik medzi nimi. Hneď ako to započula, tak zo sprchy vyšla, aby zistila, že čo sa deje. V byte v tom čase už nebol Gustáv O., Ján W. a ani jedna z dcér a ani obžalovaný. Patrícia sa pýtala, že čo sa stalo, no táto jej nechcela nič povedať. Asi o 15-20 po odchode obžalovaného z bytu začala O. O. kričať, že obžalovaný s Gustávom O. vonku bijú. V okamihu, ako to O. O. povedala, tak si na nej všimla, že na tvári v oblasti oka má monokel. Hneď na to sa rozhodla volať políciu, ktorá prišla do 10 minút. Niekto musel volať políciu aj z vonku, pretože prišla aj hliadka mestskej polície. Svedkyňa ďalej vo svojej výpovedi potvrdila, že po príchode polície do bytu počula ako sa obžalovaný vyhrážal O. O. a svojmu otcovi, že ich všetkých pozabĳja. Neskôr sa dopyčula, že sa im mal vyhrážať aj v nemocnici.

Uvedenú výpoveď z prípravného konania svedkyňa na hlavnom pojednávaní poprela ako nepravdivú s tým, že tak určite do zápisnice nevypovedala. Podpis na zápisnici je síce jej, ale ona si to nečítala, čo tam je napísané. Výsluchu sa síce zúčastnil aj obhajca, ale tento sa celý čas hral na mobile.

Svedok B. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nebol svedkom žiadneho fyzického konfliktu medzi obžalovaným a O. O. dňa 28.06.2019. Ako obžalovaný v ten deň prišiel z práce, tak ho volal von. Následne sa obžalovaný išiel prezliecť do spálne a tam vznikla medzi ním a poškodenou O. hádka. A. uviedol, že poškodenej vadilo, že spolu chodia von a myslela si, že spolu chodia za ženami. V spálni mu vyčítala, že chce ísť von a tiež niečo ohľadom alkoholu a zien. Počul, ako sa hádajú, pričom medzi nimi padli aj vulgarizmy, no tieto išli najmä zo strany poškodenej voči obžalovanému. Táto hádka mohla trvať asi 5-10 minút. V priebehu hádky sa ich dcéra rozplakala, keďže bol v byte hluk a rev a otec obžalovaného ju vzal na ruky a odišli spolu všetci traja von na zmrzlinu. Tam za nimi po chvíli prišiel obžalovaný a všetci spolu išli na hamburger. Spomína si, že W. O. vtedy niekto telefonoval a obžalovaný potom vyzvedal, že či mu volala Patrícia O.. Následne on vzal dcéru obžalovaného a odišiel s ňou nazad domov, pretože bola špinavá od zmrzliny. Žiaden konflikt medzi obžalovaným a W. O. nepozoroval. Keď sa vrátil domov, tak dcéru obžalovaného dal O. O. a išiel pozeráť televíziu. V obývačke bola Veronika O., ktorá sa hrala na telefóne. Asi cca o 10 minút na to sa vrátil do bytu obžalovaný s W. O.. Oni po sebe kričali niečo v tom zmysle, že W. O. chcel mať kľud a chcel si ísť ľahnúť a obžalovaný na neho naliehal, aby išli ešte von niečo vypíť. Potom prišli policajti, z čoho ostal prekvapený, pretože žiadna veľká dráma sa neodohrala. Neskôr sa dozvedel, že ich volala Veronika O., ktorá sa zľakla a bála sa,

aby tam nedošlo k väčšiemu incidentu. Na poškodenej O. si až neskôr po hádke všimol, že má na tvári modrinu pod okom od facky. Iné zranenia si na nej ani na nikom inom nevšimol. Tiež nebol svedkom ani žiadneho vyhrážania sa zo strany obžalovaného. Že sa obžalovaný mal vyhrážať mu povedala až O. O.. Spolužitie obžalovaného s poškodenou označil za normálne s tým, že sa občas hádajú, ale nič viac. Nikdy nebol svedkom žiadneho fyzického násillia obžalovaného voči poškodenej.

Svedok B. Z. na hlavnom pojednávaní ešte pred samotnou výpoveďou vyhlásil, že si na skutok nespomína presne, pretože medzičasom prekonal cievnú mozgovú príhodu. Následne vypovedal, že bol svedkom toho, ako po Z. ulici išli dvaja muži, ktorí boli výrazne opití a tackali sa. Jeden z nich bol starší, druhý bol mladší a bol bez trička. Muži boli hluční a nadávali si, pričom ten mladší muž dal tomu staršiemu asi 5-6 faciek. Facky mu prišli také kamarátske. Následne sa mu muži stratili z dohľadu a viac o veci povedať nevie.

Na rozdiel od tejto výpovede svedok v prípravnom konaní vypovedal, že na Z. ulici č. XX v E. v čase asi o 18.00 hod. videl dvoch mužov, z ktorých jeden bol starší a druhý mladší bez trička. Obaja neboli triezvi a hlavne ten mladší z ich mal riadne vypité. Videl, ako ten mladší muž bez trička udel toho staršieho do oblasti tváre najmenej dvakrát päšťou. Dodal, že to boli riadne rany, pretože to až zadunelo medzi panelákmi. Starší muž sa tomu bránil skôr pasívne a mladšiemu dal facku. Takto prechádzali po chodníku smerom k bytovému domu na Z. ulici č. XX v E.. Asi po 5 minútach čo boli muži asi v polovici cesty zavolať na č. 158 a vec oznámil. Hliadka polície prišla asi do 10 minút a on sám ich nasmeroval na bytový dom č. XX na Z. ulici.

A. na margo rozporov vo svojich výpovediach uviedol, že výpoveď v prípravnom konaní učinil pod nátlakom a pravdivá je jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní. Samotný nátlak nijako nešpecifikoval a iba uviedol, že vyšetrovateľ na neho zvyšoval hlas, bol na neho arogantný a prišlo mu to ako za čias ŠTB. K rozporu ohľadom toho, že v prípravnom konaní jasne uvádzal, že bol svedkom úderov päšťou a na hlavnom pojednávaní vypovedal o kamarátskych fackách uviedol, že nevie, či to vyšetrovateľ zle zapísal, alebo bol nahluchlý. Zápisnicu o svojom výsluchu síce podpísal, ale nečítal si ju.

Svedok Z. C. a V. Z. po odstránení rozporov v ich výpovediach na hlavnom pojednávaní v podstate zhodne potvrdili, že dňa 28.06.2019 boli operačným strediskom vyslaní na preverenie oznámenia, že na promenáde sa bijú tri osoby s tým, že malo ísť o jednu ženu a dvoch mužov, pričom jeden z mužov mal byť bez trička. Ako sa presúvali na miesto, tak im bolo oznámené, že osoby sa presunuli smerom na P. ulicu v E.. Na mieste im náhodný okoloidúci oznámil, že hľadané osoby prešli do obytného domu na Vajanského ulici XX. Na mieste pred bytovkou počuli z bytu krik a preto sa snažili čím skôr presunúť dovnútra. Na najvyššom poschodí bytovky boli otvorené dvere do bytu a na chodbe stáli tri osoby - dvaja muži, z toho jeden bez trička a jedna žena, pričom na seba hlasno kričali. Ako ich tieto osoby zbadali, tak ich ten mladší muž bez trička zavolať do vnútra bytu. Tam zistili, že sa jedná o otca so synom a o manželku toho syna. Muž bez trička bol agresor, žena mala zranenie v oblasti tváre a starší muž mal zranené koleno. Mladší muž bez trička bol pod vplyvom alkoholu a uviedol im, že sa pobil so svojim otcom, pretože ho mal v minulosti otec týrať a tiež mal zistiť, že ho podvádza žena. Do ich vzájomného rozhovoru vstúpili ďalšie osoby, pričom sa medzi sebou začali hádať. Počas hádky ten muž bez trička povedal, že odchádza. Muža vyzvali, aby zostal stáť na mieste, pričom tento však výzvy nerešpektoval a V. Z. chytil za ruku. Viliam C. ho vyzval, aby upustil od svojho konania a poučil ho o možnosti použitia donucovacích prostriedkov. Keďže muž neuposlúchol ani na opakované výzvy, boli voči nemu použité donucovacie prostriedky a služobné putá. Ako ho spúťali, tak začal byť ešte agresívnejší a začal kričať, že ak ho pustia, tak prisahá, že svojho otca a manželku zabije. Toto opakoval stále dokola. M. toho muža im uviedla, že tento stav pretrváva už dlhšie a asi 3 roky ju bije a vyhráža sa jej. Na miesto bola privolaná P., pričom otec a manželka agresora boli prevezení na ošetrovanie. Následne bol obžalovaný O. aj eskortovaný na OO PZ E..

Svedok Z. C. ešte dodal, že s obžalovaným O. bol na U. súde Trnava, keď sa rozhodovalo o jeho vzatí do väzby. Pred súdom vtedy bola O. O., ktorá mala golier a mala viditeľnú modrinu a podliatiny v oblasti tváre. Po rozhodnutí o vzatí obvineného do väzby požiadala poškodená O., že sa chce s manželom rozlúčiť. Vtedy jej obžalovaný povedal, že vďaka nej dostane 11 až 15 rokov, pričom ju žiadal, aby celú vec stiahla. Na to poškodená reagovala so slovami, že urobí všetko pre to, aby ho dostala z väzby a že hneď pôjde na políciu a svoju výpoveď zmení. Pamätá si na to, pretože sa mu ako policajtovi ešte nič také nestalo.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že svedkovia O. O., W. O., Z. O. a B. Z. výrazným spôsobom zmenili svoje výpovede učené na hlavnom pojednávaní proti výpovediam učeným v prípravnom

konaní. Svedkovia O. O. a W. O. obaja pred súdom uviedli, že v prípravnom konaní vypovedali vedome nepravdivo. Patrícia O. tvrdila, že tak spravila, lebo mala na obžalovaného strašnú zlosť a W. O. uviedol, že ho na nepravdivú výpoveď nahovorila O. O.. Z. O. a B. Z. zas k rozporom v ich výpovediach pred súdom a v prípravnom konaní obaja uvádzali v podstate to, že ich výpovede z prípravného konania sa nezakladajú na tom, čo vyšetrovateľovi v skutočnosti vypovedali. Zápisnice o výsluchu síce obaja podpísali, ale nečítali ich po sebe.

Súd po vykonanom dokazovaní konštatuje, že rozpory vo výpovediach sa netýkajú okolností menej podstatných, ktoré by mohli byť zapríčinené napríklad odstupom času, ale ide o významné odchylenie sa od pôvodného svedectva a to v okolnostiach podstatných pre rozhodnutie, keď obsah výpovedí z prípravného konania vylučuje obsah výpovedí z hlavného pojednávania a naopak.

V dôsledku takejto podstatnej zmeny vo výpovediach sa všetci svedkovia stali pre súd nevierohodní. Keďže na preukázanie viny obžalovaného zo žalovaných skutkov v zmysle obžaloby boli spôsobilé jedine výpovede svedkov z prípravného konania, zameral súd svoju pozornosť tým smerom, či bol vykonaný iný dôkazný prostriedok, ktorý by pravdivosť ich prvotných výpovedí potvrdzoval.

V skutku 1/ obžaloby bol obžalovaný stíhaný pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. Objektívna stránka tohto trestného činu mala spočívať v spôsobovaní fyzického a psychického utrpenia svojej manželke, ktoré jej mal spôsobovať od roku 2017 tým, že ju mal opakovane minimálne jedenkrát do týždňa fyzicky napádať, a to päšťou a dlaňou do celého tela, kopaním, údermi a sácaním, ako aj inými fyzickými útokmi spôsobujúcimi utrpenie a hematómy na jej tele, opakovaným nútením k pohlavnému styku, neustálymi vulgárnymi urážkami a vyhráňaním vzbudzujúcim dôvodnú obavu o jej život, pričom toto jeho konanie malo vyvrcholiť fyzickým atakom dňa 28.06.2019.

Týranie predstavuje také zlé zaobchádzanie, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti, ktoré týraná osoba subjektívne pociťuje ako ťažké príkorie. Naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty predmetného trestného činu možno v niektorých prípadoch už jednorazovým konaním páchatel'a, zatiaľ čo v iných prípadoch sa na naplnenie objektívnej stránky tohto trestného činu vyžaduje, aby konanie páchatel'a nieslo znaky určitej sústavnosti, resp. dlhodobosti. Je preto potrebné konanie páchatel'a a naplnenie objektívnej stránky predmetného zločinu skúmať v každom jednom prípade individuálne.

V danej veci súd nespochybňuje, že konanie obžalovaného vyjadrené v skutkovej vete obžaloby by s poukazom práve na jeho sústavnosť a dlhodobosť jednoznačne naplňalo objektívnu stránku stíhaného trestného činu. Na jeho preukázanie však prokurátor s poukazom na pozmenené výpovede svedkov a následne vzniknutú dôkaznú núdzu neunesol dôkazné bremeno.

Obžalovaný sa vo svojich výpovediach vyslovene priznal iba k tomu, že poškodenú O. udrel jedenkrát do oblasti tváre otvorenou dlaňou, tzn. fackou počas ich vzájomnej hádky v bližšie neurčenej časti bytu. Zo zápisnice o prehliadke tela a obdobných úkonoch zo dňa 30.06.2019 (č.l. 279) a hlavne pripojenej fotodokumentácie je nespochybniteľne, že poškodená Pejaková utrpela v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného zranenie tváre, keď na pravom oku má modrinu, ktorá čiastočne zasahuje na koreň nosu a viečko ľavého oka. Iné viditeľné zranenia fotograficky zadokumentované neboli. Lekárskou správou (č.l. 290-291) bolo ďalej preukázané, že poškodenej O. boli spôsobené zranenia a to povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pomliaždenie hrudníka, povrchové poranenie inej časti krku a pomliaždenie prsta.

Vykonaným dokazovaním bolo preto bez rozumných pochybností preukázané jedine to, že obžalovaný v čase približne o 14:00 hod., v byte v E. na Z. ulici číslo XX v Trnave svoju manželku O. O. počas hádky minimálne jedenkrát päšťou udrel do oblasti tváre, čím jej spôsobil zranenia a to povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pomliaždenie hrudníka, povrchové poranenie inej časti krku a pomliaždenie prsta. Tu by súd dodal, že tvrdeniu obžalovaného ako i poškodenej o údere otvorenou dlaňou, tzn. fackou neuveril a to hlavne s poukazom práve na vyššie uvedenú fotodokumentáciu tváre poškodenej. Ak by obžalovaný bol poškodenú skutočne udrel otvorenou dlaňou, modrina na tvári poškodenej by zjavne veľkosťou zodpovedala aspoň približne dlani obžalovaného. V uvedenom prípade zranenie tvarom modriny ako i miestom, kde sa modrina nachádzala zodpovedá jednoznačne úderu päste a nie dlane, pričom práve tvar a miesto modriny vylučuje rozumným spôsobom aj alternatívu, že by poškodená zranenie tváre utrpela pádom na roh postele ako to uvádzala vo svojej výpovedi. Ostatné zranenia,

ktoré boli popisované v lekárskej správe podľa názoru súdu mohli byť vzniknúť ako tzv. sekundárne zranenia vplyvom pádu, ako ho ako následok úderu popísala poškodená vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní. Dôkaz, ktorý by preukazoval opak vyprodukovaný nebol, preto súd postupoval podľa zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Konanie obžalovaného, kedy mal poškodenú pri hádke dňa 28.06.2019 opakovane udierať päťami do celého tela a kopať ju ako ani skutočnosť, že po útoku mal na ňu kričať, že ich všetkých zabije, na čo mala poškodená Patrícia O. reagovať útekem z bytu, procesom dokazovania dokázané nebolo. Procesom dokazovania nebola preukázaná ani sústavnosť a dlhodobosť konania obžalovaného voči poškodenej, ktoré prokurátor popísal v skutkovej vete obžaloby a ktoré konanie by zodpovedalo objektívnej stránke žalovaného trestného činu. Pôvodné podozrenie obsiahnuté v skutkovej vete skutku 1/ obžaloby totiž vyplývalo jedine z výpovedí svedkov-poškodených učiných v prípravnom konaní. Keďže obaja svedkovia svoje výpovede na hlavnom pojednávaní výrazne pozmenili a súčasne neexistuje iný dôkazný prostriedok, ktorý by podporoval pravdivosť ich prvotných výpovedí, nemohol súd obžalovaného uznať za vinného zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby ako mu to prokurátor kládol za vinu. V tomto prípade bolo preukázané iba jednorazové konanie obžalovaného rozvedené už vyššie, ktoré však objektívnu stránku zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák. a ani iného trestného činu nenapĺňa.

Na druhú stranu je nutné doplniť, že výsluchmi svedkov Z. C. a V. Z. bolo bez rozumných pochybností preukázané, že obžalovaný O. sa dňa 28.06.2019 v čase približne o 19.00 hod., v byte v E. na Z. ulici číslo XX v E. v prítomnosti privolanej hliadky Policajného Zboru a v prítomnosti manželky O. O., po tom, čo boli voči nemu použité donucovacie prostriedky a služobné putá, slovne vyhrážal, že ak bude pustený, tak prisahá, že svoju manželku a otca zabije.

O pravdivosti výpovedí svedkov C. a Z. nemá súd žiadne pochybnosti. Ich výpovede boli konzistentné a navyše čo sa týka vyhrážok produkovaných obžalovaným ich potvrdzuje svojou výpoveďou učinou v prípravnom konaní Z. O., ktorá ich zo strany obžalovaného počula. Jej zmenenej výpovedi na hlavnom pojednávaní súd práve s poukazom na obsah výsluchu svedkov C. a Z. neveril a považuje ju za klamlivú v snahe pomôcť obžalovanému. G. jej tvrdenie o tom, že vyšetrovateľ do zápisnice o jej výsluchu uviedol skutočnosť, ktoré nevypovedala vyznieva značne nereálne, a to už len z dôvodu, že jej výsluchu sa zúčastnil aj obhajca obžalovaného, ktorý žiadne také skutočnosť do zápisnice a ani následne nenamietal.

S poukazom na výsledky procesu dokazovania sa súd dôsledne zaoberal otázkou, či konanie obžalovaného, ktoré bolo bez rozumných pochybností preukázané, nenaplnilo zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Vždy pritom platí, že vyhrážky musia byť spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu. Dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážané. Samotná dôvodná obava u obete síce vzniknúť nemusí, ale možnosť jej vzniku vždy musí byť reálna. Z uvedeného dôvodu je nutné dôsledne skúmať povahu a závažnosť vyhrážok, ktoré je nutné odlíšiť prejavov, pri ktorých sú použité „silné“ slová, ale v skutočnosti i nič závažného nešlo. Pri tom sa nemožno obmedziť iba na obsah slovného vyhlásenia páchatel'a, ale jeho výroky je nutné hodnotiť v spojení s ďalším jeho konaním a záver, či vyhrážky boli spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia je nutné posúdiť na základe komplexného vyhodnotenia všetkých okolností toho ktorého prípadu.

Berúc do úvahy všetky okolnosti tohto konkrétneho prípadu, najmä skutočností, že vyhrážkam smrťou predchádzal fyzický útok obžalovaného na poškodenú (už rozvedený vyššie) a i konflikt obžalovaného s jeho otcom, ktorý sa odohral na ulici pred ich obytným domom, pre ktoré konflikty Z. O. práve na podnet poškodenej O. volala políciu (ako to vyplynulo z dokazovania výsluchmi oboch svedkýň a zo zvukovej nahrávky zo systému R. Com), ktorá obžalovaného na mieste spútala, dospel súd k záveru, že obžalovaný svojim úmyselným konaním priamym naplnil všetky zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., keďže sa inému vyhrážal smrťou spôsobom, že to môže (objektívne) vzbudiť dôvodnú obavu, a taký čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe. V tomto smere súd iba dodáva, že z procesu dokazovania je

zrejme, že spáchaný prečin nebezpečného vyhrážania bol vyvrcholením predchádzajúcej (manželskej) hádky spojenej s fyzickým útokom na poškodenú a nadväzoval časovo bezprostredne na to, že kvôli jeho agresívnemu správaniu bola na miesto volaná polícia. Z uvedeného preto vyplýva, že skutku sa dopustil práve v súvislosti s postavením poškodenej O. ako blízkej osoby (§ 139 ods. 2 Tr. zák.).

Pokiaľ sa druhu a výmery trestu týka, súd zväžil všetky relevantné okolnosti prípadu, prihliadol na spôsob spáchania činu úmyselným konaním obžalovaného, jeho následok v podobe porušenia objektu chráneného Trestným zákonom, zavinenie vo forme priameho úmyslu, pohnútku, absenciu pohľadujúcich okolností podľa § 36 Tr. zák. a existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., pričom prihliadol i na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy s tým, že v tomto smere majú nepochybný význam jednak údaje o povesti obžalovaného ako i údaje vyplývajúce zo znaleckého posudku č. 72/2019 znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých PhDr. Q. K. a zo znaleckého posudku č. XX/XXXX znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia M. V. Z..

Z údajov k osobe obžalovaného vyplynulo, že doposiaľ bol 7-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť vrátane násilnej trestnej činnosti (zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., a dvakrát prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.). V zmysle záverov znaleckého dokazovania č. 50/2019 sa skutku dopustil v stave tzv. jednoduchej opitosti (1,58 promile), pričom tento stav sa u neho prejavil práve vystupňovanou agresivitou voči okoliu. Známky patologickej opitosti obžalovaný nejavil. V zmysle záverov znaleckého posudku PhDr. Q. K. č. XX/XXXX je obžalovaný osobou, ktorej intelektové výkony sa nachádzajú v pásme populačného podpriemeru. Je osobou neuroticky štruktúrovanou, emočne labilnou a v záťažových situáciách so sklonsmi k impulzivite.

Pri prevahe priťažujúcich okolností a následnej úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. mohol súd obžalovanému ukladať trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov až 36 mesiacov.

Vychádzajúc z účelu trestu, s prihliadnutím na osobu obžalovaného rozvedenú vyššie a predpokladané možnosť jeho nápravy, prihliadajúc pritom na všetky relevantné okolnosti prípadu dospel súd k záveru, že trest ukladaný v strede upravenej trestnej sadzby vo výmere 2 rokov nepodmienečne je trestnom primeraným a dostatočným na dosiahnutie jeho účelu tak z hľadiska individuálnej ako i generálnej prevencie trestu. Súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Súd dodáva, že vyvodu trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného v tejto trestnej veci nebránil tzv. materiálny korektív v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák., keďže s poukazom na spôsobom spáchania činu, trestnoprávne relevantný následok, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného je stupeň závažnosti činu vyšší ako nepatrný a tento je nutné posúdiť ako prečin.

Čo sa týka skutku 2/ obžaloby, vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že sa stíhaný skutok stal tak, ako bol popísaný v skutkovej vete obžaloby.

Z predmetného skutku bol obžalovaný usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedka-poškodeného W. O. z prípravného konania (zo dňa 29.06.2019) v spojení s výpoveďou svedka Jána Z. z prípravného konania. Ako to súd rozviedol už vyššie v odôvodnení, tým, že obaja svedkovia na hlavom pojednávaní svoje výpovede v podstatných okolnostiach výrazne pozmenili, stali sa pre súd nevierohodnými svedkami a keďže spôsobilými usvedčiť obžalovaného zo stíhaného skutku boli iba ich prvotné výpovede vo veci, v spojení s inými vykonanými dôkazmi súd posudzoval ich pravdivosť.

Svedok poškodený W. O. v prípravnom konaní vypovedal, že cestou z pohostinstva K. domov ho obžalovaný napadol tým spôsobom, že ho začal biť, udieral ho a aj do neho kopal, keď stál a i keď ležal na zemi. Následne na hlavnom pojednávaní poprel, že by ho bol obžalovaný napadol a vypovedal, že sám obžalovaného napadol fackou a padol pri tom na koleno. Obžalovaný mu pomohol vstať a išli domov.

Svedok B. Z. v prípravnom konaní vypovedal, že bol očitým svedkom toho, ako obžalovaný po prechode po Z. ulici poškodeného dva-krát uder veľmi silno päťou do oblasti hlavy a to tak, že to až zadunelo, pričom poškodený sa bránil skôr pasívne a obžalovanému dal facku. Na hlavom pojednávaní výpoveď pozmenil a tvrdil, že bol svedkom iba niekoľkých „kamarátskych“ faciek, ktoré obžalovaný uštedril poškodenému.

Svedkyňa Z. O. na hlavnom pojednávaní uviedla, že konflikt medzi obžalovaným a poškodeným nevidela. Políciu volala na žiadosť O. O., ktorá na ňu zakričala, že z okna vidí, ako sa medzi sebou bijú. Svedkyňa poškodená O. O. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že okna videla len to, ako sa medzi sebou obžalovaný s poškodeným sáču.

Po vykonanom dokazovaní súd konštatuje, že v danej veci nebol vyprodukovaný žiaden iný dôkazný prostriedok, ktorý by prvotnú výpoveď W. O. a B. Z. potvrdzoval ako pravdivú.

Skutočnosť, či obžalovaný udieral svedka-poškodeného O. päšťami, alebo mu dal iba niekoľko slabších faciek nebolo možné jednoznačne ustáliť ani zvukovými nahrávkami telefonátov svedka Z. a svedkyne O. na tiesňovú linku 158 a nepriamo to nevyplýva ani zo zápisnice o prehliadke tela poškodeného, z ktorej fotodokumentácie vyplynulo jedine to, že poškodený mal odreté koleno, no na tvári nemal žiadne viditeľné zranenia.

Tu by súd len dodal, že z lekárskej správy poškodeného (č.l. 292) síce vyplýva, že poškodený mal utrpieť povrchové poranenie vlasatej časti hlavy (druh poranenia bližšie neurčený), pomliaždenia brušnej dutiny, driekovokrížnej oblasti a panvy, hrudníka a kolena, avšak nie je možné vylúčiť to, čo vyplynulo z kontextu výpovede svedka na hlavnom pojednávaní, že si zranenia jednoducho vymyslel. Na podporu tohto tvrdenia je nutné opätovne poukázať na vyššie uvedenú zápisnicu o prehliadke tela poškodeného a fotodokumentáciu. Prehliadka tela poškodeného bola vykonaná dňa 30.06.2019, tzn. 2 dni po skutku. Ak by poškodený bol skutočne napadnutý dvomi veľmi silnými údermi päšťou do hlavy a následne kopaný do tela ležiac na zemi, predpokladal by súd, že na fotodokumentácii by bolo vidno modriny na tele poškodeného. Okrem odreniny na ľavom kolene však neboli na tele poškodeného zadokumentované absolútne žiadne zranenia, čo vyvoláva isté pochybnosti o pôvodne predpokladanej intenzite vedeného útoku na jeho osobu.

Výpoveďou svedka Z. v spojení so zvukovou nahrávkou telefonátov na políciu a ostatnými listinnými dôkazmi bolo bez pochybností preukázané jedine to, že obžalovaný dňa 28.06.2019 v čase okolo 18.30 hod. v E., pod vplyvom alkoholu, minimálne počas presunu po chodníku na Z. ulici v E., pri vzájomnej hádke poškodeného W. O. niekoľkokrát udrel otvorenou dlaňou (fackou) do oblasti hlavy, pričom zároveň nebolo nad akékoľvek rozumné pochybnosti dokázané, že by poškodenému okrem odreniny kolena spôsobil týmto konaním aj iné zranenia.

Nie každé fyzické napadnutie človeka, i keď sa ho páchatel dopustí na mieste verejnosti prístupnom, automaticky musí napĺňať skutkovú podstatu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. V tomto prípade z vykonaného dokazovania bez pochybností nevyplývalo, že by intenzita útoku vedeného na poškodeného vykazovala vyšší stupeň použitého násillia, obžalovaný na útok nepoužil zbraň, útok netrval dlhší čas, poškodenému nebola spôsobená útokom výraznejšia ujma na zdraví a vedený útok nepôsobil na okolie značne brutálnym spôsobom.

Na základe skutkového stavu, ktorý bol vykonaným dokazovaním skutočne preukázaný, dospel súd k záveru, že uvedený skutok nenapĺňa objektívnu stránku trestného činu výtržníctva, ale mohlo by sa jednať o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 písm. c), písm. e) zákona o priestupkoch. Je nevyhnutné dodať, že k hrozbe trestnej represie by nemalo byť pristúpené tam, kde dostatočnú ochranu právneho vzťahu poskytuje iný prostriedok, ktorým je v tomto prípade zákon o priestupkoch.

Z uvedeného dôvodu súd o skutku 2/ rozhodol podľa § 280 ods. 2 Tr. por. a vec postúpil Okresnému úradu Trnava na prejednanie priestupku.

Na tomto mieste súd považuje za vhodné doplniť, že výsledky dokazovania v prípravnom konaní v potrebnej miere odôvodňovali podstavenie obžalovaného pred súd tak, ako to predpokladá § 234 ods. 1 Tr. por. V. i po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní podozrenie zo spáchania žalovaných skutkov obžalovaným, z hľadiska istej miery dôvodnosti, pretrváva aj naďalej. Pokiaľ sa však toto podozrenie nepretavilo do istoty takým spôsobom, ktorý by nevzbudzoval žiadne rozumné pochybnosti, súd nemohol rozhodnúť o uznaní viny v zmysle podanej obžaloby. Súd pritom zdôrazňuje, že nekonštatuje, že obžalovaný sa nedopustil skutkov tak, ako boli uvedené a právne kvalifikované v obžalobe, ale konštatuje, že nebolo bez rozumných pochybností preukázané, že sa skutkov dopustil. S poukazom na dôkaznú núdzu, ktorá sa v konaní vyskytla, postupoval súd podľa zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, v čoho dôsledku rozhodol ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V závere tohto rozsudku súd dáva prokurátorovi Okresnej prokuratúry Trnava podnet na začatie trestného stíhania pre podozrenie zo spáchania trestného činu krivej výpovede v súvislosti s výpoveďami svedkov O. O., W. O.. Obaja svedkovia pred súdom výslovne uviedli, že pred vyšetrovateľom vedome nepravdivo vypovedali proti obžalovanému. U svedkyne Veroniky O. je dané podozrenie z naplnenia zákonných znakov trestného činu krivej výpovede a krivej prísahy, keďže zmenila svoju výpoveď v okolnostiach, ktoré mali podstatný význam pre rozhodnutie, pričom zmenu jej výpovede (týkajúcej sa proklamovaných vyhrážok) súd s ohľadom na výpoveď svedkov C. a Šaradina vyhodnotil ako úmyselne nepravdivú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku v bode I. jeho výroku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Proti výroku v bode II. je prípustné podať sťažnosť v lehote do 3 pracovných dní odo dňa jeho oznámenia. Odvolanie i sťažnosť sa podáva prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave, pričom oznámením rozhodnutia sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu ho doručiť.